

Sygn. akt I CSK 1246/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa F. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
i J. K.

przeciwko T. L.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 sierpnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 lutego 2021 r., sygn. akt V ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2. zasądza od powodów F. spółki z o.o. w G. i J. K. na rzecz
pозwanego T. L. kwoty po 360 zł (trzysta sześćdziesiąt) tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 3989 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 lutego 2021 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność oraz występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazane przez skarżących podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzą. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Twierdzenie o istnieniu przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, nie znajduje bowiem dostatecznego uzasadnienia w świetle argumentacji przytoczonej w tym zakresie przez skarżących. W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi. Dla takiej oceny stanowisko przedstawione przez skarżącego, związane z zarzutem naruszenia art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. oraz art. 23 Prawa prasowego, nie daje zaś podstaw. W treści wniosku nie wykazano należyście, że istniały podstawy do zastosowania przez Sąd drugiej instancji art. 23 Prawa prasowego. Analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie daje także podstaw do stwierdzenia, że oddalenie apelacji powodów było wynikiem oczywistego naruszenia art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. W orzecznictwie podkreśla się także, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonego przepisu nie

proceedzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08 i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08).

Powoływanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżących w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionego zagadnienia dotyczącego kwestii „czy zaprzestanie ukazywania się dziennika lub czasopisma na skutek zakazu orzeczonego prawomocnym wyrokiem sądowym, w którym to dzienniku lub czasopiśmie miało zostać opublikowane oświadczenie o określonej treści zasądzone prawomocnym orzeczeniem sądowym, stanowi zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie (publikacja oświadczenia o określonej treści) nie może być egzekwowane” oraz „czy w razie zaprzestania ukazywania się dziennika lub czasopisma na skutek zakazu orzeczonego prawomocnym wyrokiem sądowym, w którym to dzienniku lub czasopiśmie miało zostać opublikowane oświadczenie wydawcy o określonej treści zasądzone prawomocnym orzeczeniem sądowym, dopuszczalne jest dokonanie wykładni wyroku stanowiącego tytuł egzekucyjny w sposób prowadzący do faktycznej i prawnej modyfikacji zobowiązania poprzez zmianę miejsca publikacji oświadczenia.”, nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienie to mogło – z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy – być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego zostało już wyjaśnione, że zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi mieć charakter abstrakcyjny. Powinno być zatem związane z wątpliwościami w zakresie wykładni lub stosowania prawa i być istotne z uwagi na jego znaczenie w systemie prawa. Zagadnienie prawne zawarte w skardze kasacyjnej skarżących

zostało jednocześnie przedstawione w oderwaniu od podstaw oceny wyrażonej przez Sąd drugiej instancji co do braku przesłanek dla uznania, że zachodzi stan, w którym nie jest możliwe wyegzekwowanie w sposób właściwy obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym. Było to związane z oceną Sądu Apelacyjnego, że obecnie wydawany tygodnik „S.” jest tytułem „skrajnie bliźniaczym w stosunku do tygodnika „W.” oraz jego pełną kontynuacją w wymierze programowym, wydawniczym i społecznym”.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[as]